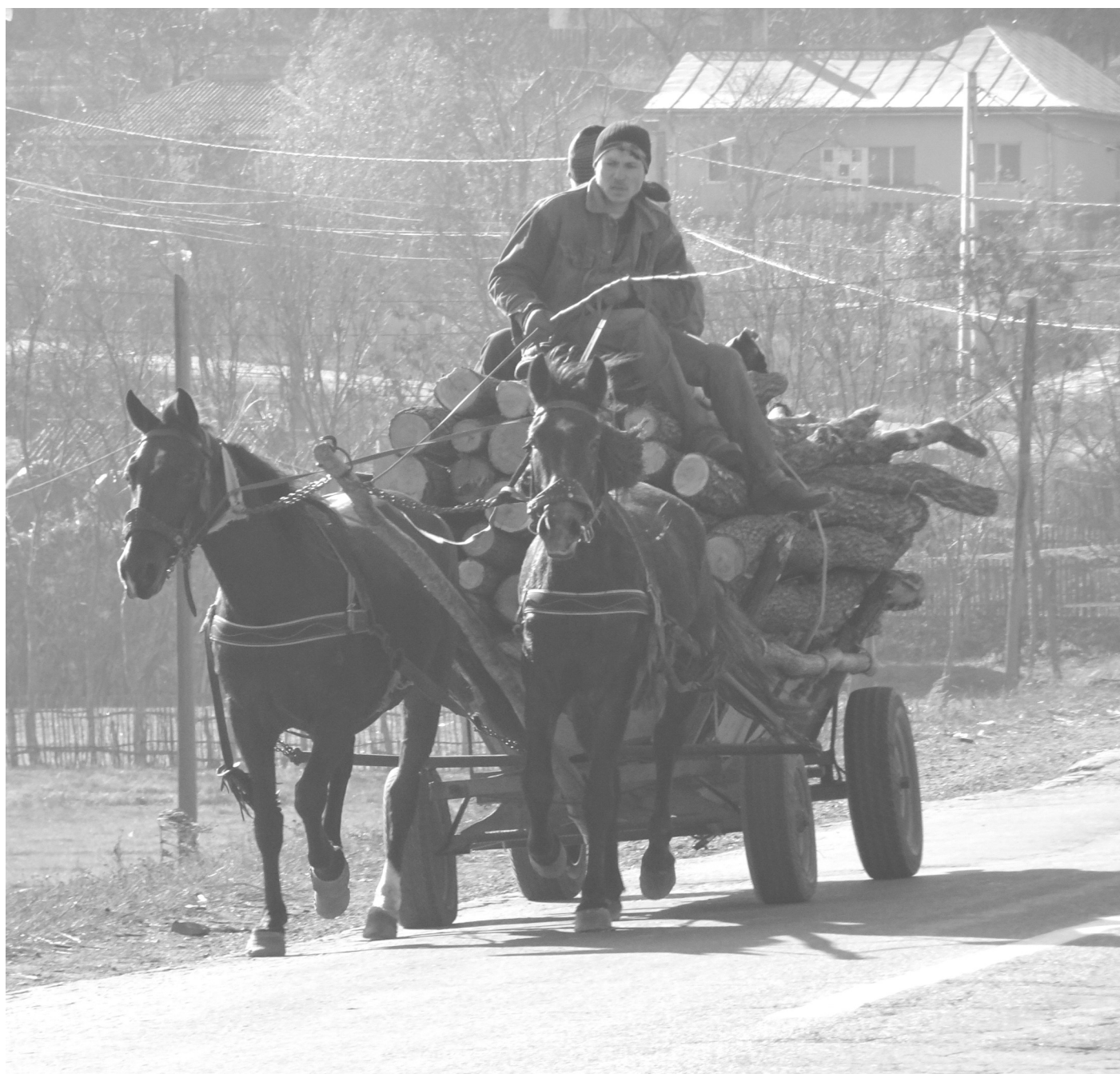

December 2018 Jaargang 20 nummer 2

Nieuwsblad

Stichting Draagt Elkanders Lasten

Informatieavond *D.V. 24 januari 2019*

Stichting
Draagt
Elkanders Lasten

Dit Nieuwsblad is een uitgave van
"Stichting Draagt Elkanders Lasten"

Kamer van Koophandel:

Ingeschreven onder nummer 24446913

Voorzitter en contactpersoon:

Wim Klippel
Kamerlingh Onnesstraat 82
2984 ED Ridderkerk
Tel. 0180-424793

Secretaris:

Roelie Gouweloos
Eikendreef 81
2982 CJ Ridderkerk
Tel. 0180-412698

Penningmeester:

Arie Velthuisen
Houtzaagmolen 7
2986 GD Ridderkerk
Tel. 0180-423986
Voor legaten verzoeken wij u contact op
te nemen met de penningmeester

Gezinssponsoring:

Rianne Klippel
Molendijk 42
4671 BR Dinteloord
Tel. 0167-521900

Breigroep:

Joke van der Weiden
van Eesterensingel 16
2951 CK Alblasserdam
Tel. 078-6914619

Kleding inzamelen:

Iedere maandagavond (behalve 2e
feestdagen) 19.00 – 19.30 uur
Lagendijk 78 te Ridderkerk
Bijdrage: € 1,- per zak

Contactpersoon goederen inzameling:

Roelie Gouweloos
Eikendreef 81
2982 CJ Ridderkerk
Tel. 0180-412698

Website:

www.stichtingdraagtelkanderslasten.nl

Giften, sponsorgelden e.d.
ING banknummer
NL30 INGB 0670 4710 46 t.n.v.
Stichting Draagt Elkanders Lasten
te Ridderkerk

Onze stichting heeft de ANBI status
(Algemeen Nut Beogende Instelling).
Hierdoor zijn uw giften aftrekbaar bij
de belastingdienst.

Inhoud

03 Van de voorzitter

06 Sebastian schrijft

09 Roemeens recept

11 Voedselactie 2019

14 Reisverslag

23 Terugblik

25 Informatieavond

Het bestuur van Stichting Draagt Elkanders Lasten wenst alle betrokkenen van harte goede kerstdagen en Gods zegen voor 2019. We hopen uw betrokkenheid bij de hulpverlening, op welke manier dan ook, ook in het nieuwe jaar weer te mogen merken.

Namens het bestuur

*Wim Klippel
voorzitter*

*Roelie Gouweloos
secretaris*

Meditatie

Gods gave

Doch Gode zij dank voor zijn onuitsprekelijke gave.

2 Korinthe 9 : 15

In het vorige nummer van het Nieuwsblad stonden we stil bij 2 Korinthe 9 : 12. Deze keer bij een gedeelte uit het slot van dit hoofdstuk waarin Paulus aan het einde komt van zijn aanbeveling van de collecte. In de laatste verzen is naar voren gekomen dat God zal zorgen voor de verheerlijking van Zijn Naam. Als het daarover gaat, voelt Paulus zich gedrongen om als het ware uit te roepen: "Gode zij dank voor Zijn gave"! Er is veel gezegd over mild geven voor de gemeente in Jeruzalem. Maar het laatste woord is niet over óns maar over Góds geven.

Nu is de vraag wat Paulus bedoelt met die onuitsprekelijke gave van God. Vaak wordt deze tekst aangehaald als het gaat over dé grote gave van God met kerst. De gave van Zijn eniggeboren Zoon. Bedoelt Paulus dat? Niet in de eerste plaats, zo leert ons het verband. Je kunt hier zeggen: het gaat over het geheel van Gods werk en van Gods genade voor allen die Hem kennen. Vorige keer eindigden we daarmee: uit Hem, door Hem en tot Hem zijn alle dingen. Toch is het niet verkeerd om onze tekst aan te halen met het oog op de geboorte van de Heere Jezus. Al was het alleen maar omdat God voor al de Zijnen "met Hem alles geschonken heeft". Is in Christus niet alles door God gegeven voor straatarme bedelaars, die in Christus het leven vinden? We mogen daarbij ook denken aan de gave van de Geest. Van Hem belijden we: "Die Heere is en levend maakt". Door Zijn leiding wordt begrepen en doorleefd wat we te doen hebben met de *onuitsprekelijke* gave van God.

God schenk Zijn werk, Zijn genade, hier en bij de mensen waar we hulp mogen bieden. Hij schenkt Zichzelf in Christus. En in de Heilige Geest. Kunt u de rijkdom en volheid van deze Gave doorzien? Hier rest toch niets anders dan verwondering. De allergrootste Gave ontvangen!

Van de voorzitter

Wim Klippel

Wat gaat de tijd toch snel. Alweer zit ik een stukje te schrijven voor het Nieuwsblad van Stichting Draagt Elkanders Lasten. Het lijkt alsof ik nog maar net klaar ben met het vorige. Een lange, warme en vooral droge zomer ligt achter ons. Een zomer zoals ze die andere jaren in Roemenië altijd meemaken. Alleen nu hadden wij een 'Roemeense zomer' en de Roemenen een 'Hollandse zomer', zoals ze zelf zeiden, veel regen en lage temperaturen. Ondanks alles mocht het werk doorgaan en werden vele plannen gemaakt en ook gestart met de uitvoering. Een plan om te gaan stoppen met de samenwerking met Ecce Homo was al lang in ontwikkeling, maar kreeg nu gestalte. Veel contact met Commissie Hulp Roemenië uit Hardinxveld-Giessendam om een gezamenlijke reis te maken in november. Twee keer een week huis-aan-huiscollecte dit jaar, hoe zou dat zijn? Maar we werden ook geconfronteerd met de grootste gehaakte deken van de wereld.

Uiteraard een reisverslag en nog veel meer leest u in dit nieuwe nummer van ons Nieuwsblad wat u weer gratis ontvangt, dankzij onze adverteerders.

Van 7 tot 9 augustus bracht een delegatie van het bestuur een kort bezoek aan Ecce Homo om daar te gaan praten over onze toekomstplannen, namelijk het afbouwen van de hulp daar. De hulp die 23 jaar via Ecce Homo wordt verleend, zal tussen nu en 1 januari 2020 van lieverlee worden beëindigd. We willen ons nog meer richten op gebieden waar hulp harder nodig lijkt dan in westelijk Roemenië, namelijk het noordoosten en de Republiek Moldavië. U leest hierover elders in dit blad meer.

In het activiteitenoverzicht leest u wat er op het thuisfront zoal aan activiteiten werd ontplooid: van transport tot presentaties.

Ook plannen voor volgend jaar zijn of worden alweer gemaakt. Zo leest u elders in dit blad ook een uitnodiging voor onze informatieavond in januari. Deze avond zal Sebastian Mariniuc ook aanwezig zijn en vertellen over de ontwikkelingen en plannen van Pentru Tine in Botosani en omgeving, maar ook in de Republiek Moldavië. Iedereen van harte welkom voor nieuws uit de eerste hand.

Veel leesplezier toegewenst.

Sociaal centrum La Noi en Familiehuis A-Mic

De zomermaanden kwamen en gingen zoals verwacht. Voor een aantal kinderen van de tehuizen was het de eerste keer dat ze gingen kamperen. Ze genoten van alle nieuwe dingen, zoals slapen in de natuur en ze hebben veel plezier gehad door samen tijd door te brengen met de vrijwilligers van een plaatselijke kerk. Buiten alle leuke zomeractiviteiten en spelletjes die er gedaan werden op de kampen, werd er ook tijd besteed aan schoolgerelateerde activiteiten, waaronder wiskunde en Engels.

De kinderen hebben ook kunnen genieten van een kort kamp in Valea Draganului. Samen met Tony, Rozemarijn en hun twee kleindochters, Cessey en Evie, uit Jersey.

Huis-aan-huiscollecte 2018

Ook dit jaar is er weer een huis-aan-huiscollecte in Ridderkerk. Andere jaren hadden we altijd voor 2 weken achter elkaar een vergunning kunnen krijgen van de gemeente, maar dit jaar is het anders. We hebben voor 2 losse weken een vergunning gekregen.

De eerste week van de collecte was van 22 – 27 oktober. De tweede keer dat we langs de deuren mogen is van 3 – 8 december. Dit heeft voor- en nadelen. Er zijn collectanten die de eerste periode zouden lopen, maar achteraf geen tijd hadden en lopen nu de tweede periode. Er zijn ook collectanten die zowel de eerste als de tweede periode lopen.

Feit is wel dat de wijkhoofden goed moeten bijhouden waar nu wel of niet gelopen is, zodat er niet dubbel dezelfde straat wordt gedaan. Ook de bestuursleden hebben nu de mogelijkheid om extra straten te

Alle kinderen werden betrokken bij alle activiteiten. Ze genoten van het zwemmen in de rivier en alle spelletjes die waren voorbereid. Het was goed voor de kinderen om hun Engelse vaardigheid te oefenen en vrienden te maken. Ecce Homo is God dankbaar voor deze geweldige tijd!

Het was dit jaar weer een zegen om niet één, maar twee kampen voor kinderen te organiseren. Het waren kampen waar veel kinderen mee naartoe konden gaan en ze hebben er veel nieuwe vrienden leren kennen. Ook kwamen er kinderen uit de dorpen rondom Cluj-Napoca. Er gingen er mee die nog nooit eerder hun dorp hadden verlaten en nog nooit op kamp waren geweest. En eindelijk kregen ze een goede maaltijd. De kinderen waren dankbaar voor alles wat hen aangeboden werd. Ondanks alle inspanning die deze kampen kosten voor de medewerkers, zijn deze kampen een grote zegen. Niet alleen voor de kinderen, maar ook de gezinnen waar ze vandaan komen.

We willen u afsluitend opnieuw vragen, namens Ecce Homo, om te bidden voor Ramona, één van de kinderen van A-Mic. Er is in de afgelopen periode helaas weinig veranderd en het elke dag omgaan met de gevolgen van haar psychische problemen blijft erg lastig voor zowel Ramona, de andere kinderen alsook de medewerkers.

lopen. Maar het is daarom moeilijk te zeggen wat het totaalbedrag is van deze actie. Hier hopen we t.z.t. in het volgende Nieuwsblad op terug te komen.

Voor het voetlicht

De sorteersters

Iedere week zijn ze er weer, die vele mensen die kleding, schoenen, lakens, dekens, breiwerk enzovoort, enzovoort komen brengen. Hele bergen zakken en dozen die de ingang van de loods vullen.

En dan..... moet alles nog worden gesorteerd. Op zomer-, winter-, dames-, heren- en kinderkleding. Wat een klus, iedere week weer.

Maar ze zijn er iedere week opnieuw. De dames die komen sorteren. Sommigen zijn er al tijdens het inzamelen op maandagavond, omdat ze de andere dag niet kunnen. Anderen komen om de week

en weer anderen 1 keer per maand. Maar ze doen het toch maar, de stille werkers op de achtergrond. Dankzij hen kan er heel veel goed spul op transport naar Roemenië, waar het ten goede komt aan de allerarmsten. Daar wordt het uitgedeeld en een klein deel wordt verkocht. Van de opbrengst ervan wordt het salaris betaald van de sociaal werkers die de arme gezinnen, ouderen en kinderen begeleiden of opvangen. Omdat er vrijwel geen subsidie van de overheid wordt ontvangen, zijn zowel Ecce Homo als Pentru Tine hiervan voor een groot deel afhankelijk voor hun inkomsten.

Achter de schermen

Ook dit keer is er weer genoeg te vertellen over onze online activiteiten. Zo wordt het steeds makkelijker om onze website te vinden op het wereldwijde web. En dat is niet zo vanzelfsprekend als u er bij stilstaat dat er tientallen 'concurrenten' zijn met dezelfde naam als onze stichting.

Sinds het vorige Nieuwsblad zijn er ook weer verschillende artikelen online geplaatst met prachtige foto's. Heeft u bijvoorbeeld het artikel gelezen over de 500 dekens die wij mochten ophalen in Leeuwarden? En wanneer u benieuwd bent welke activiteiten er gepland staan, dan kunt u dit ook terugvinden op de kalenderpagina van de website.

Ook afgelopen jaar bleek de website onverminderd populair en hebben we meer dan 1.600 verschillende bezoekers mogen verwelkomen.

Een grote stap die we afgelopen halfjaar hebben bereikt, is het kunnen doneren via een QR-code. Hieronder vindt u een QR-code van onze stichting.

Deze code kan gescand worden met uw telefoon. Verschillende bankieren-apps ondersteunen dit al en an-

ders kan hiervoor de iDEAL-app geïnstalleerd worden. Probeer het ook eens uit? Tijdens het collecteren hebben verschillende mensen al gebruik gemaakt van deze mogelijkheid.

Zoals u kunt zien, gebeurt er nog steeds veel achter de (digitale) schermen. Heeft u nog tips of opmerkingen over de website, laat het dan weten aan één van onze bestuursleden of neem contact op via het contactformulier:

<https://www.stichtingdraagtelkanderslasten.nl/contact>

Wist u dat ...

- de contactpagina de pagina is waar bezoekers de meeste tijd op doorbrengen?
- de top 3 meest bezochte pagina's de home-, nieuws- en kalenderpagina zijn?
- een bezoeker gemiddeld 1 minuut en 54 seconden op de site doorbrengt?
- op 13 februari 2018 maar liefst 83 bezoekers op één dag de site hebben bezocht en dat wij hopen om komend jaar dit record te verbreken?

Sebastian

schrijft...

Ontwikkelingen Pentru Tine

Ik schrijf vanuit een land dat zich in een overgangssituatie bevindt. Het is begonnen in de jaren 90. Wij Roemenen wilden onze vrijheid, maar de vrijheid kwam met zijn uitdagingen. Dit jaar vieren we de 100ste verjaardag van de geboorte van ons land, een schimmig feest als we naar officiële statistieken kijken. Wij zijn de laatste in de Europese Unie op het gebied van lezen, creativiteit, koopkracht, opslorping van Europese fondsen, transplantaties en misschien veel andere hoofdstukken. We kunnen misschien de kracht van de Roemenen vieren om veel problemen te verduren en het optimisme van een natie die nog steeds denkt dat het misschien beter is in het komende jaar.

Volgens statistieken van het National Trade Register Office heeft Nederland de eerste plaats in de afgelopen 13 jaar behouden in de ranglijst van investeerders in Roemenië. Aan het einde van 2017 waren er 5.122 Roemeense bedrijven met Nederlandse aandelen in het aandelenkapitaal, goed voor 20,78% van het totale buitenlandse kapitaal waarop in Roemenië werd ingeschreven. De gebieden met een hoge prioriteit om te investeren zijn: scheepsbouw, voedingsmiddelenindustrie, chemische industrie, logistiek, communicatie, IT, verwerking van aardolieproducten, bouw, staalindustrie, banksector en consultancy. Ik ken geen statistieken over de sociale betrokkenheid van Nederland in Roemenië, maar ik ben ervan overtuigd dat het buitengewoon krachtig was na de jaren 90 en nog steeds is. Ik wil u namens de Roemenen bedanken voor uw steun en voor het voorbeeld dat u ons geeft. De stad Botosani is gezegend door uw betrokkenheid en Pentru Tine Association is wat het is met de substantiële ondersteuning door SDEL.

Via deze regels wil ik u enkele van de activiteiten van de afgelopen maanden van onze stichting met u delen. Het waren maanden vol met activiteiten en uitdagingen, maar dat leverde goede resultaten op. Elke zomer concentreren we ons op 3 belangrijke richtingen, de Vakan-

tie Bijbelschool, kinderkampen en de voorbereiding van het nieuwe schooljaar.

Gedurende een periode van 2 maanden, juli en augustus, voeren we activiteiten uit met educatieve en Bijbelse lessen specifiek voor kinderen van 7-14 jaar. De activiteiten vonden plaats op 4 locaties in de provincie Botosani en op 2 locaties in het district Orhei in de Republiek Moldavië, 5 uur per dag gedurende 3 dagen op elke locatie. Dit is een actie die honderden kinderen bereikt met de liefde van God. Wij werken samen met vrijwilligers uit onze kerk en met de hulp van een lokale partner.

Dit jaar was het thema van onze Vakantie Bijbelschool: 'Het geheim van de helden' en we ontdekten met de kinderen drie geheimen van Bijbelhelden. Koning Josia koos ervoor om zuiver te leven. Richter Gideon gehoorzaamde alle instructies van God en de dienst van Naämans vrouw, een klein meisje dat zelfs met haar vijanden goed was. De kinderen die deelnamen leerden dat een held niet noodzakelijkerwijs degene is die bovennatuurlijke krachten heeft, maar degene die God en zijn geboden gehoorzaamt. Ongeveer 400 kinderen hebben deze waarheden geleerd door Bijbelles, lie-

deren, zingen, knutselen en spelletjes.

De kinderen waren heel blij en velen zeiden dat ze deze tijd leuk vonden en wilden elkaar vaker ontmoeten. Er waren ook kinderen die voor het eerst het Goede Nieuws op een kindvriendelijke manier hoorden. Het was ook een gezegende tijd voor ons als de leiders van de kinderen om in de praktijk de kracht van God en de schoonheid van Zijn werk in het leven van deze kinderen te zien. We danken allen die hebben gebeden en ons financieel hebben gesteund om dit allemaal mogelijk te maken!

Tussen 27 augustus en 2 september brachten we een geweldige tijd door met 56 kinderen uit de provincie Botosani in een kamp dat we "Out to sea" noemden. De meeste kinderen leven normaal op het platteland en 15 kinderen komen uit gezinnen in de diepste armoede. Deze 15 kinderen zijn deelnemers aan het naschoolse programma van Pentru Tine. Tijdens het kamp hebben veel kinderen voor het eerst een dierentuin kunnen be-

waarvan de waterballonnen het meest populair waren. Maar we lieten ze ook kiezen wat ze wilden spelen, inclusief sport (badminton, basketbal, volleybal en voetbal).

Elke avond hoorden de kinderen getuigenissen van de leiders van het kamp over hoe hun leven veranderde toen ze de Heere Jezus Christus ontmoetten. We hadden een zeer gezegende week! Begin oktober dit jaar hebben we een nieuwe collega binnen de stichting mogen verwelkomen, namelijk Laurentiu Mariniuc, mijn vader. Na bijna 20 jaar ervaring bij Ecce Homo zal hij binnen de stichting Pentru Tine arme gezinnen in onze regio blijven begeleiden. We vertrouwen erop dat hij waarde zal toevoegen aan onze projecten. Bij deze gelegenheid zullen we geleidelijk wijzigingen aanbrengen in de manier waarop we arme gezinnen zullen helpen. We zullen ons richten op de educatieve kant, verandering van gedrag aanmoedigen en visie bouwen voor de belangrijkste aspecten van het leven. In feite is dit de rich-

zoeken, een wandeling kunnen maken in een prachtig berggebied en op een heel groot meer gevaren. Ze biechtten op dat ze de dierentuin het leukst vonden; ze waren verbaasd over de oeros! Het kamp was georganiseerd als specifieke activiteit voor kinderen van 7-14 jaar. De ochtendactiviteiten omvatten een Bijbelse les, discussies in kleine groepen, het leren van een Bijbels liedje, liederen en knutselen. De kinderen waren verdeeld in leeftijdsgroepen en deden verschillende, leeftijdsgebonden activiteiten. In dit kamp leerden we hen waarheden uit het leven van Jona, namelijk: luister altijd naar God. Ongehoorzaamheid aan God brengt slechte consequenties met zich mee. Zoek altijd Gods hulp, heb zelfs de ongelukkige mensen lief en vertel anderen het Goede Nieuws van redding. Er waren kinderen die ons kwamen vertellen dat ze nieuwe en goede dingen hebben geleerd uit het verhaal van Jona, hoewel sommigen het eerder hadden gehoord. 's Middags deden we veel spelletjes met de kinderen

ting van al onze projecten, namelijk onderwijs.

Dit najaar zijn we begonnen met het project 'Leiders zijn lezers', waarmee we meer dan 300 kinderen uit Roemenië en Moldavië beter willen laten lezen. Zoals ik in het begin al schreef, zijn we als natie erg slecht aan de educatieve kant. We lezen weinig, schrijven weinig en we gaan weinig naar school. Via partnerschappen met scholen organiseren we als Pentru Tine evenementen om de kinderen, die in staat zijn om een kleine essay te schrijven over wat ze lezen, speciale prijzen toe te kennen. Dit project is mogelijk door de kinderen van een school in Nederland (Het Kompas in Barendrecht die een sponsorloop hield, zie het vorige Nieuwsblad). We danken hen zeer voor hun hulp!

We zijn doorgegaan met de ontwikkeling van de christelijke kleuterschool. Er zijn nog steeds veel gezinnen die nog niet van onze kleuterschool hebben gehoord en

daarom werken we eraan om het zoveel mogelijk bekend te maken en hopen we dat de vraag in de toekomst zal toenemen. Het is de enige kleuterschool in Botosani die christelijke ethiek bevordert. Steeds meer ouders zijn ontevreden over de waarden die worden gepromoot op door de staat gerunde kleuterscholen en zijn op zoek naar alternatieven, dus proberen we ze een dergelijk alternatief aan te bieden.

Met betrekking tot persoonlijke ontwikkeling van onze medewerkers in het Pentru-Tine-team, genieten we van belangrijke stappen. Diana is een speciale samenwerking aangegaan met Samaritan's Purse voor Operation Christmas Child (actie schoenendoos), waarmee ze als trainer binnen Roemenië en naar het

Facebook draait lekker door

In 2018 hebben we het 3de jaar afgesloten met vrijwilliger Peter Gouweloos als beheerder van de Facebook-pagina van Stichting Draagt Elkanders Lasten. Terwijl we in januari zijn begonnen met 260 volgers vanuit 4 verschillende landen, sluiten we het jaar af met ruim 322 volgers. Een stijging van ruim 60 'likers'. In het afgelopen jaar zijn er 135 berichten geplaatst. Op die berichten zijn in totaal bijna 350 reacties geplaatst en in totaal zijn daarbij ruim 200 foto's online gezet. De berichten worden gemiddeld door 400 personen gelezen. Echter zijn er een aantal piekmomenten geweest. Zo werd de voor- en najaarsreis door vele mensen gelezen. Na het succes van 2017 hebben we in 2018 een aantal berichten gepromoot. Door een klein bedrag te betalen via Facebook, wordt een bepaald bericht elke dag geplaatst op de tijdlijn van de volgers en op de pagina van zijn/haar profiel. Een zogenaamd gesponsord bericht wordt meestal ingezet bij een actie om geld op te halen

buitenland reist. Claudia, die ook een Master in Sociaal Werk heeft, heeft meer en meer verantwoordelijkheden binnen de stichting door het volgen van verschillende cursussen om zich te verbeteren. Samen met Andrei zit ik zelf in het vierde jaar van een theologiestudie. Met Gods hulp zullen we volgend jaar afstuderen. Al deze initiatieven zullen meer waarde toevoegen aan de projecten van onze stichting.

Met Gods hulp willen we een zegen blijven voor deze hoek van het land en ook in het noorden van de Republiek Moldavië!

Met een dankbaar hart en grote waardering, Sebastian Mariniuc

voor een project. Hoe meer mensen de pagina volgen, hoe meer mensen de berichten zullen lezen. Het loopt zelfs op tot bijna 3000 lezers. Kortom, er is veel aandacht voor.

We zijn blij dat er in het afgelopen jaar weer zoveel aandacht geschonken is aan de berichten en acties op de Facebook-pagina. Uiteraard zal de beheerder het komende jaar weer zijn best doen om samen met het bestuur mooie berichten te plaatsen over de ervaringen en activiteiten van de stichting.

Vind ik leuk • Volgend • Delen • Contact met ons o... • Bericht versturen

Breigroepen

Er is ook nu weer heel veel breiwerk ontvangen. We willen hierbij alle breisters en haaksters, waar dan ook, bedanken voor al het werk wat jullie hebben gemaakt. Er is weer heel veel in de loods gebracht voor de arme mensen die in de koude winters heel veel profijt hebben van een warme deken, trui, sjaal, muts of handschoenen.

Hartelijk dank namens de mensen in Roemenië.

Mevr. v.d. Elshout 90 jaar en ze heeft al 15 jaar gebreide lapjes tot complete dekens gemaakt. Heel hartelijk dank.

Recept: Roemeens nagerecht

Papanasi (cheese donuts—zoete donuts met jam en crème fraîche)

Ingrediënten

500 gr. Ricotta kaas
300 gr. bloem
2 eieren,
1 theelepel baking soda
1 theelepel sinaasappel extract (optioneel)
30 gr. vanillesuiker
citroenschil (optioneel)
een snufje zout
Voor decoratie: 200 ml crème fraîche en
150 gr. jam nodig.

Doe eerst de Ricotta-kaas in een grote kom. Voeg de 2 eieren, een beetje zout naar smaak, de vanillesuiker, het sinaasappel extract (je kunt het overslaan of eventueel vervangen door een ander extract), de baking soda en eventueel de citroenschil toe. Meng daarna alles goed met een spatel. Nadat je alle ingrediënten goed hebt gemengd, kun je de bloem beetje bij beetje toevoegen, terwijl je blijft spatelen. Als alles goed is gemengd, stop je met de spatel en kneed het verder met de hand. Laat het daarna ongeveer 10 minuten rusten.

Nadat het deeg heeft gerust, neem je een stukje van 40 gram en maak hiervan een bal. Maak in totaal 6 ballen van 40 gram en leg deze terzijde. Gebruik een beetje meel. Neem daarna 6 porties van 120 gram en maak daarvan de donuts. Maak een

bal en met je vinger een gat in het midden. Maak het gat groter en de bal platter.

Gebruik voor het bakken van de donuts een (koeken)pan met hete olie. Plaats er een donut in en zijn bal. Bak de donut op matig vuur gedurende 2-3 minuten aan elke kant of totdat ze goudbruin zijn. Na 5 minuten is de donut klaar. Leg ze op een papieren handdoekje. Bak zo alle donuts.

Nadat alle donuts gebakken zijn, versieren we ze. Verwijder de bal en doe eerst zure room op de donut. Doe over de zure room hier en daar de jam; je kunt naar believen meer of minder toevoegen. Plaats de bal terug. Doe er jam op en daarop nog wat room. Natuurlijk kunt u elke smaak jam gebruiken die u wilt. Kersen, bosvruchten, abrikozen of frambozen, het is maar waar u van houdt.

Pofta buna, eet smakelijk!

Voor video op YouTube volgt u de link:

<https://yoo.rs/gina.porumba/blog/roemeense-papanasi-zoete-donuts-met-jam-en-crme-frache-1488978309.html>

Inzamelcentrale bij Jan en Annie Hoeksma

Na een lange droge en warme periode is het een verademing als we tijdens een regenbui arriveren in Maassluis. Op negen hoog, met een schitterend uitzicht over Maassluis en de Nieuwe Waterweg is er een hartelijke ontvangst door Jan en Annie. De tongen komen al meteen los en er komt een stukje levensverhaal naar buiten.

Hoeksma is een Friese naam, maar Jan is 77 jaar geleden geboren in Zeeland als zoon van een schipper. Met zijn 5de jaar kwam hij aan de wal. Jannie is een rasechte Rotterdamse, zoals ze zelf zegt en daar, ook 77 jaar geleden, geboren. In 1960 zijn ze getrouwd en hebben op verschillende adressen in Rotterdam gewoond. In 1976 zijn ze in Maassluis gaan wonen. Het echtpaar kreeg 2 zoons en 4 kleinkinderen. Een zoon woont in Twente en de andere in Maassluis. Zijn huis is vanuit de flat te zien.

Jan is in zijn werkzame leven machinist geweest bij sleepdienst Smit en Co te Rotterdam. Hij heeft 40 jaar gevaren en in die tijd driekwart van de wereld gezien. In het begin was het 12 uur werken en 12 uur vrij. Later werd dat maand op en maand af. Hij was dus veel van huis. Annie heeft altijd huishoudelijk werk gedaan, zelfs 32 jaar bij dezelfde mevrouw in Maassluis.

Op de vraag of Jan hobby's heeft zegt hij: "Niet meer, heb er ook niet zoveel gehad, het gaat allemaal wat moeilijker als je ouder wordt." Vroeger deed hij aan modelbouw. Er volgt een hele rij met activiteiten. Zo werden er poppenhuizen gemaakt, een kasteel, een bolderwagen, bankjes en nog veel meer. Ook werd houten speelgoed, zoals kraanwagens geproduceerd. Vakantie was een leuke bezigheid. Eerst met een geleende tent erop uit en later met een zelfgekochte tent, caravan, vouwwagen en tot slot een zeilboot. Niet zoveel hobby's??

Annie houdt van breien en winkelen met de kleinkinderen. Als de kleindochters kwamen om te gaan winkelen, riepen ze bij de deur al: "Oma, heb je opa's pinpas, dan kunnen we lekker geld uitgeven." Met de kerst zorgen deze mensen ook voor de versiering van de entree en hal van de flat waar ze wonen en ook is Jan lid geweest van de bewonerscommissie. Een paar bezige bijtjes dus!!!

Eigenlijk zijn ze door het breien van Annie in aanraking gekomen met de hulp in Roemenië door Draagt Elkan-

ders Lasten. Een vriendin van haar, van wie de moeder in Riederborgh woonde, vroeg of ze lapjes wilde gaan breien om daar dekens van te maken. Dit was niet tegen dovemansoren gezegd. Vele lapjes ontstonden aan de uiteinden van de breipennen van Annie Hoeksma. Toen haar vriendin vroeg om een keer mee te gaan naar een informatieavond in Riederborgh om te zien waar de dekens heengingen, gingen ze daar grif op in. Annie vertelt dat ze nooit tot alle werk zou zijn gekomen als ze toen niet met eigen ogen had gezien hoe groot de nood is en hoe alles wordt geregeld door onze stichting. "Ik zag dat alles goed terechtkomt. Dat is nu 4 jaar geleden. Vanaf dat moment begon ook het inzamelen van kleding en alles wat in Roemenië maar bruikbaar is." Ze vertelde erover op verjaardagen en als ze mensen ontmoette. In die 4 jaar is er een groot netwerk opgebouwd van de flat waar ze wonen tot Cuijk, Limburg, Elst, Assen, Meppel, Spijkenisse en Gouda. Het is net een olievlek, het wordt alsmaar groter.

Haar vriendin die haar charterde voor dit werk had via Riederborgh contact met Leo en Leni Nugteren, die ook al vele jaren, zelfs vanaf de start van de stichting, vrijwilliger zijn. Omdat Leo een busje heeft, werd hij gevraagd om de volle dozen op te halen en naar de loods aan de Lagendijk te brengen. De dozen kunnen echter niet eerder worden opgehaald dan nadat alles door Annie is gesorteerd, op maat, jongens/meisjes, dames/heren, soms hersteld en zelfs gewassen is.

Het resultaat van 4 jaar inzamelcentrale is dat er ongeveer 300 dozen spullen vanuit Maassluis hun weg hebben gevonden via Ridderkerk naar Roemenië.

Jan en Annie heel erg bedankt voor alle werk dat jullie doen!

Voedselactie 2019

Zoals ook voorgaande jaren willen we dit jaar weer een voedselactie houden voor de gezinnen en ouderen die vanuit onze stichting worden gesponsord. Voor € 25,- krijgt een gezin of een oudere een pakket voedsel, bestaande uit onder andere rijst, pasta, saus, bloem, olie, boter, aardappelen enz.

Hiermee wordt voor minimaal een maand voorzien in de behoefte aan noodzakelijk voedsel. De gezinnen die (nog) door Ecce Homo worden begeleid én de gezinnen die door Pentru Tine worden begeleid, krijgen een pakket. Daarnaast ook gezinnen in Niorcani in Moldavië.

Dat deze actie voor mensen soms van levensbelang is, leest u in een paar reacties van de sociaal werkers naar aanleiding van de vorige actie.

Er was een familie waarvan de reactie in ons hart werd gegrift. De familie had geen geld meer, omdat de moeder van de kinderen met ziekteverlof was. Toen we daar aankwamen met het voedselpakket, omhelsde Silvia (de moeder van de kinderen) ons met veel dank. Zij en haar man waren wanhopig, omdat ze niet het noodzakelijke voedsel konden kopen vanwege het lage loon van de vader en omdat ze het geld moesten gebruiken voor de energierekeningen.

Susana is 72 jaar oud en heeft geen inkomen. Elke maand leeft ze uit de genade van de mensen om haar heen. Toen ze haar voedselpakket kreeg, was ze sprakeloos. Ze vroeg zich af of het echt voor haar was. Ze krijgt eten voor een goede periode.

Om het huis van de volgende familie te bereiken, hadden we veel problemen. Het huis lag op de top van een heuvel en de weg was besneeuwd en glad. Dit gezin heeft 9 kinderen. Een half uur voor onze aankomst is de familie net terug uit het ziekenhuis met hun zoon van slechts 5 maanden oud. Sinds zijn geboorte heeft de kleine gezondheidsproblemen. Er was nauwelijks voedsel in huis en toen de moeder ons zag aankomen met het voedselpakket, begon ze te huilen en bedankte ze God voor Zijn genade.

Helpt u ook (weer) mee?

**Maak dan uw gift over op rekeningnummer
NL 30 INGB 067 0471 046 van "Stichting
Draagt Elkanders Lasten" te Ridderkerk
o.v.v. voedselpakket.**

Hartelijk dank

Een switch van west naar oost

Stichting Draagt Elkanders Lasten bestond in oktober 23 jaar. Al die tijd is er hulp geboden in Roemenië in samenwerking met de Roemeense stichting Ecce Homo te Cluj-Napoca in het westen van Roemenië. De laatste 9 jaar ook met de stichting Pentru Tine te Botosani in het noordoosten van het land.

Sinds een paar jaar ziet het bestuur een verandering ontstaan in de vraag naar hulp. In het westen van het land zijn de omstandigheden van velen verbeterd, waardoor de hulpvraag minder wordt. Natuurlijk zijn er ook daar nog schrijnende gevallen, maar over het algemeen gaat het beter. In het oosten daarentegen zien we dat de nood nog enorm groot is en in Moldavië waar we sinds 2½ jaar komen is het nog erger, daar is de situatie zoals in Roemenië 25 jaar geleden.

In de statuten van onze stichting staat dat we hulp bieden aan de meest kansarmen in Oost-Europa.

De laatste paar jaar is het in onze bestuursvergaderingen regelmatig onderwerp van gesprek geweest en een gebedszaak hoe we hier verder mee om zouden moeten gaan.

Alles in overweging nemende, hebben we de ingrijpende beslissing genomen om per 31 december 2019 te stoppen met de samenwerking met de Stichting Ecce Homo te Cluj-Napoca en ons vooral te richten op Botosani en omgeving plus Moldavië. Dit in samenwerking met de stichting Pentru Tine waar we ook een prima samenwerking mee hebben en alle vertrouwen dat de geboden middelen goed aankomen en waar mogelijkheden zijn om de hulp uit te breiden.

In augustus werd door een delegatie van ons bestuur een tussentijds bezoek gebracht aan Ecce Homo en werd onze beslissing meegedeeld. De medewerkers daar reageerden begripvol en kunnen onze keuzes respecteren. Met elkaar komen we tot goede afspraken om onze samenwerking op een goede manier af te bouwen en te beëindigen. Ze waren blij dat we ze nu al van onze plannen op de hoogte hebben gebracht, zodat zij

tijd hebben naar eventueel andere sponsors of samenwerkingspartijen te zoeken. Ook zij gaven aan dat de hulpvraag duidelijk aan het veranderen is, vooral in een grote stad zoals Cluj-Napoca. Toen ook Rodica Morar door ons op de hoogte werd gebracht dat er geen medicijnen en bijv. incontinentiemateriaal meer van ons zal komen, vertelde ook zij te stoppen met de medicijnverstrekking, omdat er nu andere mogelijkheden zijn voor de mensen.

We hopen dat u begrip hebt voor ons besluit wat zeker niet makkelijk was na 23 jaar prima samenwerking. Samen met alle medewerkers van Ecce Homo zijn er onder Gods zegen vele mooie dingen gebeurd, waardoor de ellendige situatie waarin mensen verkeerden, konden worden achtergelaten. Ook zijn velen door de hulp die werd geboden in aanraking gekomen met het Evangelie en mocht op die manier een bijdrage worden geleverd aan het verminderen van de geestelijke nood. We hopen en bidden dat God ook in de toekomst, voor allen die het in het westen van Roemenië nog moeilijk hebben, uitkomst wil geven en Zijn Koninkrijk wil uitbreiden onder hen.

De consequenties van deze verandering zijn er ook voor een aantal van de lezers van ons blad. Vooral voor een aantal van degenen die een gezin sponsoren betekent het dat ze uiterlijk 30 juni aanstaande een ander gezin zullen krijgen aangeboden of dit al hebben aangeboden gekregen. Werden er tot nu toe door de 70 sponsors onder ons gezinnen gesponsord in meerdere steden in Roemenië, de komende tijd zal dat overgaan naar gezinnen in Botosani, maar vooral ook de dorpen er omheen. In principe verandert er voor u niets en krijgt u 1 keer per jaar een verslag en indien mogelijk een foto van 'uw' gezin. Er zal door de sociaal werkers van Ecce Homo zoveel mogelijk worden geprobeerd de sponsoring bij bestaande gezinnen voor eind juni aanstaande af te ronden. Ecce Homo vindt het geen goede zaak dat meerdere organisaties in 1 stad hetzelfde werk doen en hebben dus besloten in Botosani helemaal te stoppen.

Het sociaal werk onder de gezinnen werd in Botosani gedaan door een medewerker van Ecce Homo. Deze sociaal werker, Laurentiu, is in goed onderling overleg met Ecce Homo per 1 oktober jl. uit dienst gegaan en in dienst gekomen bij Pentru Tine.

De kindersponsoring in de tehuizen A-mic en La Noi zal nog doorgaan tot 31 december 2019 en zal daarna overgaan naar de kinderopvang van Pentru Tine in Botosani en Moldavië. Volgend jaar hopen we nog 1 goederentransport naar Cluj-Napoca te doen en daarna gaat alles naar Botosani.

Zoals u elders in dit blad kunt lezen, hopen we op de informatieavond in januari hierover ook informatie te kunnen laten geven door Sebastian, de directeur van Pentru Tine.

Alles bij elkaar is het een verregaande maatregel om na zoveel jaar de samenwerking met een organisatie te stoppen. Maar we zijn als bestuur van mening dat we onze verantwoordelijkheid hierin moeten kennen en nemen en waarmaken wat in onze statuten staat. De hulp brengen bij de meest kansarmen. In dit geval betekent het **een switch van west naar oost.**

Hymne

Naar Jezus

Dag en nacht wacht ik op Jezus van Nazareth.
Om Zijn Koninkrijk te brengen en de mensheid te redden.
De Bijbel zegt het: Uw Koninkrijk kome.
We moeten bidden, dus we verlangen naar het eeuwige leven.
Hij gaf ons een sterk gebod:
Om van alle mensen te houden, niet om iemand te haten
en om in vrede te leven met iedereen,
Voor ons om samen te leven in harmonie zonder onenigheid.
Hij bad terwijl Hij aan het kruis hing en vergaf zijn vijanden.
Heer, geef ons alstublieft geloof, zodat we onze zonden verzaken.
Bidt onophoudelijk, net zoals Jezus in Gethsemane.
Terwijl U hier bij ons was, genas U de zieken.
Ze wisten hun zonden en vonden het geen schande om dat te doen.
Zijn liefde is zodanig dat Hij bereid was voor ons te sterven
en Hij reinigt ons van onze zonden.
Zoek God en wacht niet.

door CĂMĂRĂȘAN ANIȘCA

(geboren 15 mei 1930)

Na vertaling uit het Roemeens naar Engels en van Engels naar Nederlands.

De dichteres wordt gesponsord via het ouderenproject in Cluj-Napoca.

Reisverslag Ro

Tekst: Peter van der Lugt

Sterren in de nacht

Dankdag 2018

Deze dankdag begint voor mij anders dan andere jaren. Het is het begin van een reis die mij zal leren om écht dankbaar te zijn met alles wat wij van God ontvangen. Op 7 november rond 11:00 uur arriveren Roelie en ik bij het huis van Wim. Niet veel later komen Dirk-Jan, Jannie, Danielle, Chris en Matthijs het huis binnenvallen. Zij vergezellen ons deze reis vanuit de 'Commissie Hulp Roemenië' uit Hardinxveld-Giessendam, op zoek naar nieuwe mogelijkheden om hulp te bieden. Na een zegen over de reis te hebben gevraagd, vertrekken we naar Eindhoven.

Een goed begin

De reis naar het vliegveld verloopt vlekkeloos, maar eenmaal bij de douane gaat het wat minder vlot. De verrekijker van één van onze vogelliefhebbende Hardinxveldse vrienden blijkt verdacht te zijn en wordt aan een grondige inspectie onderworpen. Gelukkig blijkt het loos alarm. Nadat we wat koffie gedronken hebben en langs de paspoortcontrole zijn geweest, stijgt het stressniveau opnieuw, dit keer vanwege een vermiste camera. Na een telefoontje blijkt dat er niets anders op zit dan af te wachten en te hopen dat hij gevonden wordt. Precies op de geplande tijd, om 14:55 uur komt ons vliegtuig los van de grond, op weg naar de Roemeense stad Iași.

Rijkdom en overvloed

Rond 18:30 uur landen we in Iași, in Nederland is het dan één uur vroeger. Sebastian van Pentru Tine haalt ons op en neemt ons mee de stad in om wat te eten. We parkeren op het terrein van een erg groot en luxe paleis. Sebastian vertelt ons dat dit gebouw honderden kamers heeft. Terwijl we verder lopen richting het winkelcentrum komen we prachtig verlichte tuinen tegen met fonteinen. Ook het winkelcentrum ziet er prachtig uit en heeft zichtbaar het nodige gekost. Even vraag ik

mij af of we wel in het juiste land zijn. Sebastian helpt mij uit de droom door te zeggen dat dit het enige moment is dat we zoveel luxe zullen zien in Roemenië. In deze stad zitten veel internationale bedrijven en wordt er van alles uit de kast gehaald om toeristen een positief beeld van Roemenië te geven. Later deze week ga ik pas beseffen hoe ver deze rijkdom daadwerkelijk af staat van de armoede die er is op veel andere plekken in Roemenië.

Rond middernacht komen we aan bij een gastenverblijf dat Emanuel (de missionair werker die veel in Moldavië

Roemenië/Moldavië

7—14 november 2018

me een beetje gespannen. Ik vraag me af wat we achter die deur zullen aantreffen. De deur gaat open en ik zie een man met één been op bed zitten en verder een hele volle kamer. Het duurt even voordat beseft wordt dat deze 'kamer' van nauwelijks 3 bij 3 meter het hele huis is van de man. Elk stukje is bezet en achter een gordijntje in de hoek blijkt een los toilet te staan. Wanneer wij afvragen waarom er een flinke voorraad hout staat opgeslagen in de kamer, terwijl de man geen kachel heeft, blijkt dat de dochter van deze man de minimale leefruimte van de vader ook nog eens gebruikt als opslagplaats voor haar houtvoorraad. Nu ik zoiets voor het eerst echt meemaak krijgt armoede voor mij voor het eerst echt een gezicht. We moeten de man weer achter

werkt) heeft gebouwd. Het verblijf bevindt zich in Vârful Câmpului en is bedoeld voor groepen die meewerken aan de projecten in Roemenië en Moldavië. Ook wij zijn daar welkom en vallen na een lange reis heerlijk in slaap.

Armoede krijgt een gezicht

De volgende ochtend staat een vergadering met Sebastian bij Pentru Tine gepland. Pentru Tine biedt onder andere naschoolse opvang voor arme kinderen in Botșani. Hier wordt hun ook van het Evangelie verteld. We worden hartelijk ontvangen door het personeel daar en ook de kinderen van Sebastian zijn blij om ons te zien. Tijdens een rondleiding door het gebouw blijkt dat de zojuist gestarte kleuterschool ook een succes begint te worden. Dit is de enige christelijke kleuterschool in de stad. 's Middags doen we een spel met de kinderen van de naschoolse opvang. Zij moeten vragen over Nederland beantwoorden en wij over Roemenië. Ondanks dat er een aantal van ons al tientallen keren in Roemenië is geweest, verliezen we toch.

Vervolgens gaan we op pad om een aantal families te bezoeken. Wanneer we stoppen bij een steegje voel ik

laten, maar zijn ook blij dat deze man hulp krijgt via het sponsorprogramma.

Een ander gezin dat we bezoeken bevindt zich middenin een zigeunerwijk met verschillende vervallen flats. Er wordt ons aangeraden om bij elkaar te blijven, op onze spullen te letten en niet te lang stil te staan. Het gezin waar we komen bestaat uit vier kinderen en een vader en moeder waarvan de vader blind is. Het hele 'huis' bestaat uit twee kamers. In de kleine woonkamer staat een bed en een gasfornuis (met gasfles). De kinderen zijn erg blij met de kleine spullen die we geven, de vader dankt God voor onze komst. Uiteindelijk pakt de blinde vader zijn accordeon en blijkt dat hij prachtig kan zingen en spelen. Treffend is de blijdschap van deze man in alle armoede en problemen.

Voordat we terugkeren naar de auto leidt Laurentiu (de vader van Sebastian en sociaal werker) ons nog naar een ruimte in een ander vervallen gebouw. We worden hartelijk begroet. De ruimte ziet er vanbinnen verzorgd uit en er staan wat houten bankjes. Tot onze grote verwondering worden hier samenkomsten gehouden, door zigeuners, tot eer van God. Opnieuw blijkt dat Gods licht (juist) schijnt in de duisternis.

Zwakke huizen

De volgende ochtend genieten we van een heerlijk ontbijt, verzorgd door Emanuel, onze gastheer. De zelfgemaakte puddingbroodjes vallen erg in de smaak, een enkeling krijgt geen genoeg van de warme hotdog broodjes op de vroege ochtend.

Samen met Sebastian vertrekken we die dag naar Trușești. Allereerst gaan we langs de bakkerij, wat het enige sociale project is in de wijde omtrek. Werklozen

uit de omgeving hebben hier een baan. In het vorige reisverslag is hier ook over geschreven. Al zijn er nog steeds veel financiële zorgen, toch maakt de gedrevenheid en liefde tot de naaste van deze vrouw diepe indruk op ons.

Tot onze grote verwondering worden hier samenkomsten gehouden, door zigeuners, tot eer van God. Opnieuw blijkt dat Gods licht (juist) schijnt in de duisternis.

Aan de rand van het dorp staat een lemen huisje, waarvan de nok open staat door stormen van de afgelopen tijd. Ook zijn er stukken muur zwaar beschadigd. In het huis zijn vader, moeder en twee jonge kinderen. De twee oudste zonen kunnen gelukkig naar school. De op één na jongste is dolgelukkig met de bellenblaas die hij van ons krijgt en blaast er enthousiast op los. Ook dit huisje bestaat uit niet meer dan twee kamers. Recent heeft dit gezin via onze stichting nieuwe matrassen mogen ontvangen. Buiten staat een gammele kinderwagen en een kinderbadje, binnen is daar geen ruimte voor. We laten hier wat van het heerlijke brood achter van de bakkerij. Bij het weglomen vraag ik mij af hoe het verdere leven van deze kinderen eruit gaat zien wanneer hun leefomstandigheden zo blijven..

We brengen ook nog een kort bezoek aan het voor ons bekende bejaardentehuis in Trușești. Ook laten we daar

incontinentiemateriaal achter, wat we vanuit Nederland in een vorig transport hebben meegestuurd.

Op de terugweg rijden we door het gebied wat begin dit jaar is getroffen door een overstroming. Sebastian wijst ons op modder- en plantenresten in de bomen, een flink stuk boven de grond. Het water heeft destijds zelfs metalen hekken omver gekregen.

Inmiddels is het avond en zijn we in ons verblijf aangekomen. Het is er erg koud en het blijkt dat de cv-ketel stuk is. Na een tijdje ruiken we een gaslucht en besluiten we om de cv-ketel helemaal uit te zetten.

Morgen hopen we naar Moldavië te vertrekken. We kiezen wat liederen uit om daar te gaan zingen, omdat we weten van vorige reizen dat de mensen het daar erg kunnen waarderen. Blijkbaar kunnen we niet zo goed kiezen uit de vele prachtige liederen en psalmen, want uiteindelijk sluiten we af met een lijst van maar liefst dertien liederen. Nadat we ze ook geoefend hebben, komt ook deze dag tot een einde.

Gods bewarende hand

Die nacht is iedereen rond 05:00 uur wakker. Eén van ons heeft overgegeven en meerderen hebben hoofdpijn. Gelijk denken we weer aan de kapotte cv-ketel en mogelijk vrijgekomen gassen. Bij het naar buiten gaan zakt één van ons in elkaar onderaan de trap. Gelukkig komt deze snel weer bij wanneer we hem in de frisse buitenlucht brengen. Vervolgens vallen er nog twee flauw op hun slaapkamer. Omdat het niet mogelijk is om hen naar beneden te tillen leggen we hen bij het raam. Na een paar minuten zijn beiden weer bij kennis. Na een half uur zitten we met z'n allen in de vrieskou buiten beduusd bij te komen van wat er is gebeurd. Uiteindelijk wordt er ook gedacht aan één of ander virus.

Hoe het ook zij, God heeft ons gered en voor veel erger gespaard. Op zo'n moment besef je hoe belangrijk het is om te bidden voor Gods bescherming en dat ook de mensen thuis dit doen. Het deed ons goed om in deze situatie te ervaren dat iedereen op zijn eigen manier er voor elkaar was.

Die ochtend hebben we niet meer geslapen en waren we ruim op tijd om op reis te gaan naar Moldavië met Sebastian en Emanuel. We zijn in totaal met tien personen, waardoor we met de bus en met de jeep van Emanuel gaan.

Het controleren van alle paspoorten aan de Roemeense grens duurt wat lang, maar uiteindelijk kunnen we zonder problemen verder gaan. Aan de overkant van de brug passeren we ook zonder problemen de grens van Moldavië. Vervolgens begint een reis van ongeveer twee uur naar Niorcani. In Niorcani is een kerkelijke gemeente ontstaan, een project dat wij ook steunen. Het geld wordt onder andere besteed aan de bouw van de

kerk en bijbehorende gebouwen én ondersteuning van het zendingsechtpaar daar.

Het laatste stuk van de reis gaan we ongeveer 20 kilometer over een 'asfaltweg' die erg beschadigd is. Er zitten meer kuilen dan rechte stukken in de weg en op sommige stukken is de berm beter begaanbaar dan de weg zelf. Elk moment is het zoeken naar de beste manier om verder te komen, waardoor we al zigzaggend van de linker- en rechterkant van de weg uiteindelijk na meer dan een half uur bij onze bestemming aankomen. De jeep van Emanuel arriveert een heel stuk eerder dan de bus. De gewonnen tijd is echter wel nodig om weer bij te komen van de ruige rit.

Roeping

Op het moment dat we uit de auto stappen bij het kerkterrein in Niorcani klinkt ons gelijk christelijke muziek in de oren. De muziek komt uit hun bouwvakkersradio. Een aantal leden zijn bezig met het afmaken van de woning c.q. gastenverblijf van David en zijn vrouw, een zendingsechtpaar. David is 22 jaar en ze hebben ook nog een baby. We worden hartelijk ontvangen en krijgen een maaltijd aangeboden, dit terwijl het pas 15:00 uur is en we nog niet zo lang geleden geluncht hebben.

Het is bijzonder om te zien hoe dit jonge echtpaar zich geroepen voelt om Roemenië te verlaten en in Moldavië zendingswerk te gaan doen. Hun bereidheid om het Evangelie te verkondigen in Moldavië ten koste van hun veilige leventje raakt ons.

Rond 16:00 uur 's middags begint er een kinderdienst voor kinderen uit de omgeving. Er komen acht kinderen. Normaal gesproken zijn het er wat meer, maar vanwege het goede weer moeten een aantal kinderen hun ouders helpen op het land. Tijdens de dienst wordt de kinderen op een speelse manier de tekst uit Markus 10:14 geleerd ('Laat de kinderkens tot Mij komen, en verhindert ze niet; want derzulken is het Koninkrijk Gods'). Dirk-Jan vertelt over de gelijkenis van het zaad in de akker, dit wordt vertaald door Sebastian. Ook vertelt hij dat er kinderen in Nederland voor hen bidden en vraagt of zij dat ook voor hen willen doen. Na de dienst vertrekken we rond 18:00 uur in de richting van Sorooca, een stad in Moldavië. Hier doen we inkopen voor voedselpakketten. Na het avondeten drinken we koffie bij Jonathan en Naomi, een ander zendingsechtpaar in Sorooca. Jonathan is 26 jaar en de broer van de eerder genoemde David, zijn vrouw is hoogzwanger van hun tweede kindje. Ook zij zijn naar Moldavië verhuisd om daar Gods Woord te verspreiden. Ook ontmoeten we

daar Sascha, een Russische evangelist. Voor hem hebben wij Russische Bijbels die we van het GBS hebben ontvangen. Na het koffiedrinken stellen we voedselpakketten samen van de gedane boodschappen en vertrekken we naar ons hotel.

Gemeente als familie en een vast geloof

Zondagochtend zijn we met z'n tien uitgenodigd om te ontbijten bij Jonathan en Naomi, omdat onze gastheren het eten in het hotel niet helemaal vertrouwen. Na een heerlijk ontbijt vertrekken we weer richting Niorcani. Opnieuw trotseren we de slecht begaanbare weg. Rond 10:00 uur begint de zondagse dienst. Het kleine gebouwtje zit vol met rond de dertig mensen. We beginnen met gebed en het zingen van een aantal Roemeense liederen. Tijdens het gebed wordt er door de gemeenteleden één voor één gebeden. De kinderen uit de gemeente blijken de oproep van gisteren van Dirk-Jan niet te zijn vergeten. Verschillende kinderen bidden voor 'copii din Olanda' (de kinderen in Nederland). Zowel Jonathan als Sebastian en Emanuel houden een preek of meditatie. Er wordt onder andere verteld over het lijden van Jozef, uit dit lijden kwam veel goeds voort. Zo mag dit ook gelden voor de mensen in Niorcani. Wij mogen ook weer een aantal liederen zingen. Het is een bijzondere dienst want het Heilig Avondmaal wordt gehouden. Het is mooi om dit mee te maken en zo te zien dat God wereldwijd zijn kerk heeft. Na de dienst gaat er niemand gelijk naar huis, mensen blijven met elkaar praten. Ook is er een kind in verdriet, haar ouders staan op het punt te gaan scheiden, de hele ge-

meente troost haar. Emanuel heeft voor de moeder en kinderen een klein huisje gekocht, zodat ze niet op straat komen te staan. Het is bijzonder om mee te maken dat de gehele gemeente hier als familie met elkaar omgaat.

's Middags mogen we weer eten bij David en zijn vrouw. Ze wonen op een bovenverdieping in een gebouw wat ook bij het terrein van de kerk hoort. De vorige keer dat enkele van ons dit gezien hadden, was de hele verdieping er nog niet en nu kunnen we erin eten en ziet het er keurig uit. Ook de Russische evangelist Sascha is erbij. Tijdens het eten horen wij dat zijn familie heeft gezegd dat hij voor hen 'dood' is, omdat hij in Jezus is gaan geloven. Ongelooflijk om te horen over deze vrolijke Rus.

's Middags gaan we op pad om meerdere gezinnen te bezoeken en voedselpakketten langs te brengen. Het eerste bezoek is bij een vrouw die pas tot geloof gekomen en gedoopt is. Zij woont in een dorpje in de buurt van Niorcani en is de enige christen in het dorp. Het dorp reageert vijandig op haar geloof en geeft haar de schuld van het feit dat het al lange tijd niet geregend heeft. Ook haar man was in eerste instantie vijandig en agressief tegen haar. Maar tijdens ons bezoek blijkt dat hij veranderd is. Wij mogen voor hem bidden en zingen voor hem en zijn gezin psalm 134. Vooraf leest de vrouw in het Roemeens deze psalm. Emanuel vertelt de mensen ook nog meer over Jezus. De vrouw geeft aan dankbaar te zijn met haar nieuwe 'familie' in de kerk. Haar eigen broers kijken niet naar haar om. Met eigen ogen zien we hier dat Gods Evangelie nog steeds mensen veranderd.

Bij het volgende gezin is het erg warm in huis. Wanneer we de woonkamer instappen en het bed zien, blijkt waarom. Los op het bed liggen twee baby'tjes halfnaakt in hun blote billetjes. Ze zien er niet heel schoon uit en de billetjes zijn vuurrood. Wat een contrast met ons eigen kindje van vijf maanden oud... Ook hier hebben we wat spullen kunnen achterlaten en hopen we dat er genoeg geld en ondersteuning komt om ook dit gezin verder te helpen. Op het moment van schrijven vraag ik mij opnieuw af hoe het nu met de kleintjes is.

Tijdens het eten horen wij dat zijn familie heeft gezegd dat hij voor hen 'dood' is, omdat hij in Jezus is gaan geloven.

Als laatst bezoeken we ook nog de schooldirectrice van Niorcani. Zij en haar man zijn het eerste echtpaar wat tot geloof gekomen is in Niorcani. Vanwege haar voorbeeldfunctie als directrice is het dubbel mooi dat zij tot geloof is gekomen. De man moet echter nog vijf operaties ondergaan in verband met brandwonden. We laten hier wat geld achter voor medicijnen en bidden met ze.

Zigeuners

Die avond zou om 19:00 uur de eerste dienst met zigeuners plaatsvinden in Soroca. De zigeuners worden in verschillende landen, ook in Moldavië als minderwaardig gezien en vaak gediscrimineerd. Emanuel is gewaarschuwd door verschillende mensen dat het levensgevaarlijk is om onder hen te werken. Toch ziet hij nu vrucht op het werk en komen er families tot geloof. De dienst start uiteindelijk een uur en een kwartier later, dit is overigens heel normaal onder de zigeuners volgens Emanuel. Uiteindelijk hebben we opnieuw een

prachtige dienst, waarin de zigeuners wordt uitgelegd dat de Bijbel Gods Woord is en dat Jezus het waard is om door alles heen te volgen.

Rond 22:00 uur is de dienst afgelopen en vertrekken we weer naar het hotel.

Terug naar Roemenië

Voor vandaag staat op de planning om weer terug te keren naar Roemenië. We nemen afscheid van Jonathan en Naomi na hen sterkte gewent te hebben met de zwangerschap. 's Avonds horen we dat Naomi in het ziekenhuis is opgenomen in Chisinau, de hoofdstad van Moldavië op meer dan 150 km. van Soroca, met problemen met de zwangerschap. Als we weer thuis zijn vernemen we dat de baby geboren is na een zwangerschap van 6 maanden, maar dat het redelijk goed mag gaan.

We gaan in Soroca echter eerst nog langs het huis van evangelist Sascha en zijn vrouw en op weg ernaar toe nemen we ook nog een kijkje bij de grens met Oekraïne. Deze grens wordt gevormd door de rivier Dnjestr. Om aan de overkant te komen moet je met een gammele pont, daar wagen wij ons echter niet aan. Bij Sascha worden we ook hartelijk ontvangen in hun kleine huisje. Hun vorige huisje is bij een overstroming verwoest. Beiden zijn nu schoonmaker om in hun levensonderhoud te

kunnen voorzien. Na een hartelijk afscheid met gebed laten we ook hen weer achter met het moeilijke maar prachtige werk wat zij mogen doen voor God.

Nu breekt toch echt het moment aan dat we weer terugkeren naar Roemenië. Dit keer zijn we in maar liefst 25 minuten beide grenzen over, wat betekent dat we een record te pakken hebben. Na een reis van 3 uur komen we veilig aan op Pentru Tine. 's Middags kopen we treinkaartjes voor de leden van de CHR, die morgen zullen vertrekken naar het westen van Roemenië waar ze nog een aantal van hun projecten gaan bezoeken.

's Avonds eten we weer in het gastenverblijf van Emanuel. We hebben daar een gezellige avond met de gezinnen van Emanuel en Sebastian en eten heerlijke Sarmale, een typisch Roemeens gerecht. Een aantal van ons loopt nog steeds het water in de mond als we daaraan denken.

Laatste dag

Het is nu dinsdagochtend en we staan vroeg op om onze vrienden uit Hardinxveld op de trein te zetten in Suceava. Zij gaan een reis tegemoet van maar liefst tien uur. De trein vertrekt mooi op tijd en na veel armgewapper zijn alleen de leden van Draagt Elkanders Lasten

nog over, samen met Sebastian. Bij Pentru Tine hebben we nog een overleg met Sebastian en bespreken we onder andere het werk wat er allemaal in Moldavië te doen is. Als stichting zien wij dat daar nog heel veel mogelijkheden zijn en dat God het werk wat daar gedaan wordt ook rijkelijk zegent.

Die middag leren we nog wat 'fijne verjaardag' in het

'Ik ben liever in levensgevaar om Gods wil te doen, dan veilig op de bank te zitten en Zijn wil naast me neer te leggen'.

Roemeens is ('la multi ani'), omdat Andrei, één van de medewerkers van Pentru Tine, zijn verjaardag viert. Ook bezoeken we nog twee gezinnen. Het laatste gezin bestaat uit vijf kinderen. Ook hier doet de bellenblaas het weer goed bij de twee kleinsten. De oudere kinderen hebben allemaal een baan. Het huis is erg klein, maar de verhalen van de kinderen klinken positief. Bij het busje aangekomen, krijgen we te horen dat de man de vrouw een aantal keer zwaar mishandeld heeft en dat hij een alcoholprobleem heeft. Ook hier laten wij weer een gezin in grote nood achter.

Op de terugweg gaan we nog even langs een oude bekende van Wim. In een kleine tussenwoning woont een oud vrouwtje (rond de 70 jaar) met één verstandelijk beperkte zoon. Een andere zoon (ook verstandelijk beperkt) zit al bijna 3,5 jaar in de gevangenis vanwege het

stelen van een kleedje. De vrouw is erg hartelijk en zorgt met de weinige middelen die ze heeft goed voor de zoon. Dit blijkt wel lastig te zijn, want recent heeft hij een nieuwe jas verkocht voor wat sigaretten en koffie. Die avond nemen we afscheid van Emanuel en zijn gezin en gaan we op tijd slapen.

Terugreis

De wekker gaat vroeg en de dag van vertrek is aangebroken. We worden nog verrast met een aantal cadeaus van Emanuel, waaronder ook een zelfgemaakte lepel uit Oekraïne.

Bij Pentru Tine nemen we afscheid van Sebastian en zijn gezin en stappen we in de auto bij Laurentiu om te vertrekken naar het vliegveld. Roelie haalt onbewust een grap uit door Wim naar binnen te sturen voor haar camera, terwijl die in haar jaszak zit, maar daarna zijn we toch echt klaar om te vertrekken.

Voordat we het weten zitten we weer in het vliegtuig wat ons terugbrengt naar ons welvarende Nederland. We nemen veel mee, onvergetelijke indrukken en ervaringen. Op ruim twee uur vliegen afstand, zoveel armoede en verdriet.

Sterrenhemel

In Roemenië en Moldavië heb ik de mooiste sterrenhemel ooit gezien. Er is daar weinig vervuiling door kunstlicht en daardoor komt Gods schepping nog beter tot zijn recht. Dit hebben we ook in figuurlijke zin daar gezien. Juist in die 'donkere' plaatsen hebben wij zoveel lichtpunten mogen zien. De stralende kinderen van Pentru Tine, de groeiende en hechte kerk in Niorcani, de (jonge) zendingsechtparen die zo graag Gods Woord verspreiden, de nieuwe gelovigen onder de zigeuners en ook de mensen in de gezinnen die God danken voor de voedselpakketten. Bedankt dat ook u met uw steun hier een bijdrage aan levert.

Terugblik

6 juni

Waren we te gast op een ouderenmiddag van de Hervormde Bethelkerk te Ede. Voor een zeer belangstellend publiek lieten we foto's zien over onze stichting en de projecten in Roemenië en Moldavië. Aansluitend de film van een reis. Het was een hele gezellige middag met een mooie opbrengst van ruim € 350,-.

10 juli

De traditionele informatiebijeenkomst in Riederborgh in Ridderkerk vond plaats. De opkomst was wat minder dan we gewend zijn vanwege allerlei andere bijeenkomsten in onze omgeving op deze avond. Evengoed was het een mooie avond waarop de foto's werden bekeken van de reis die gemaakt werd van 23 tot 30 mei jl. Ook een aansprekende film van de hand van Floor Verweij werd met belangstelling gevolgd. De opbrengst van deze avond mocht er zijn: € 395,-.

29 augustus

Het is een wat regenachtige avond als we een vrachtwagen met hulpgoederen gaan laden die deze keer naar Pentru Tine in Botosani gaat. We beginnen met het naar buiten rijden met een heftruck van een enorm zware zaagbank. Omdat er nog maar 2 helpers zijn gaat het niet zoals gewend en kapseist dit zware apparaat. Het levert een van de medewerkers wat pijnlijke, maar gelukkig lichte verwondingen op. We zijn blij dat het niet ernstig is en gaan verder om alle goederen te laden. Er zijn inmiddels een 16-tal mensen gekomen die allemaal hun steentje bijdragen. Na een kleine 2 uur gaat de zaagbank alsnog de auto in met behulp van de heftruck en een aantal sterke mannen. Na 2 uur buffelen is de auto meer dan vol. Er is weer van alles mee, van kleding, schoenen, brillen, incontinentiemateriaal, rollators en rolstoelen en zelfs regenpijpen. Er gaan ook 200 Roemeense Bijbels mee en 50 Russische voor in Moldavië. Een week later krijgen we een telefoontje uit Botosani dat alles goed is aangekomen en dat de auto gelost is. En heel veel dank voor alle spullen en voor alles wat er hier in Nederland voor de medemens in Roemenië, die we niet eens kennen, wordt gedaan.

5 november

Maandagavond 5 november 2018 werd er door Floor Verweij een presentatie gegeven in Het Anker, aan het Wilgenplein te Alblisserdam. De ongeveer 20 aanwezigen werden aan de hand van een PowerPoint-presentatie iets verteld over de stichting en haar eerdere en huidige projecten. Met een film van een van onze reizen, gingen zij mee door het mooie Roemenië, zoals de Bicaz-kloof en de Maramures, maar raakten zij ook onder de indruk van de armoede in Roemenië, zoals in Stefanesti, Botosani en een zigeuner-kamp in Cluj-Napoca. Op deze avond werd ook uit de Bijbel gelezen en heel toepasselijk Galaten 6, waar de naam van de stichting wordt gevonden, maar ook de doelstelling: elkanders lasten dragen en zo de wil van de Heere doen. Voor de arme mensen in Roemenië werd aan het eind van de avond een bedrag van 103 euro voor hulpverlening meegegeven.

Alle aanwezigen nogmaals hartelijk dank.

9 juni

Op deze warme zaterdag stonden we op een actiemarkt bij Kringloopwinkel Noordenweg. We verkochten er bolussen en houten speelgoed. Al na 2 uur waren onze bolussen uitverkocht en ging er ongeveer € 150,- in de 'pocket'.

3 november

Deze dag vond onze jaarlijkse zangavond plaats in de Wilhelminakerk te Ridderkerk-Slikkerveer. Medewerking werd verleend door Mannenkoor Tehillim uit Dordrecht onder leiding van Lennert Knops met aan het orgel Jan Peter Teeuw. Ook de jonge generatie werkte mee in de vorm van Jeugdkoor Hosanna uit Dordrecht onder leiding van Ellen van Zandwijk en aan de piano Laurence Fierens. De leiding van deze avond berustte bij dhr. A.A. Teeuw. In zijn openingswoord stond hij stil bij enkele woorden uit Hebreëën 6 vers 9 tot 11: "Liefdevol aan hen geven".

De opbrengst van de collecte op deze mooie avond was € 558,50.

Grootste deken ter wereld

Het was feest op 14 en 15 juli 2018 in Park Vijversburg, Tietjerk bij Leeuwarden. Daar lag hij, **DE GROOTSTE GEHAAKTE DEKEN VAN DE WERELD!** Ruim 25 duizend vierkante meter groot. Handwerkers uit 50 verschillende landen werkten er aan mee, plus honderden vrijwilligers achter de schermen en niet te vergeten de sponsors. Een geweldig staaltje van **IEPEN MIENSKIP**. Ruim 10.000 mensen, uit binnen- en buitenland, kwamen het geweldige resultaat bekijken en mee-ieren, een bewijs van hoe groot **BURGERKRACHT** kan zijn, met Warmte, Verbinding, Kleur en Diversiteit als kernwaarden. Of en hoe dit record formeel door Guinness World Records wordt erkend, is pas eind 2018 bekend. Wat ons betreft spreken de feiten voor zich!

Op internet kon men lezen:

- ⇒ Heeft u inderdaad belangstelling, voldoet uw vraag aan de voorwaarden? Fijn! Dan werkt u mee aan de doelstelling!
- ⇒ De dekens komen alleen ten goede aan organisaties/mensen die ze daadwerkelijk gaan gebruiken, de dekens zijn niet bedoeld voor decoratie;
- ⇒ U mag de dekens doorgeven, maar niet doorverkopen;
- ⇒ U deelt (in beeld en tekst) met ons waar/bij wie de dekens terecht komen;
- ⇒ U zorgt zelf voor transport vanuit de opslag in Leeuwarden.

Dan nodigen wij u uit om op zaterdag 6 oktober 2018 naar Snekertrekweg 1, Leeuwarden te komen. U kunt daar de dekens afhalen. NB: er is geen mogelijkheid om dekens naar uw keuze uit te zoeken, en de dekens worden ongewassen overhandigd.

Dicky Anvelink uit Ridderkerk, die zelf had meegehaakt, had onze stichting aangemeld om dekens op te halen voor Roemenië. Het was even de vraag voor hoeveel dekens we dan naar Leeuwarden moesten rijden. Is het

wel de moeite waard, want ook in Ridderkerk en omstreken worden al veel dekens gebreid en gehaakt. Na een mailtje hierover kregen we het antwoord: "Het is wel mogelijk om **500 dekens** op te halen, als dit voor u geschikt en haalbaar is".

Dus.....zeker de moeite waard. En zo togen Peter en Wim op 6 oktober naar Leeuwarden. Daar aangekomen kregen ze koffie met wat lekkers en werden ze rondgeleid langs de duizenden en duizenden kleurrijke, gehaakte dekens opgeslagen in honderden rolcontainers. Je realiseert je dan wat een diversiteit aan mensen, werk, inzet, energie en liefde tot de naaste hier achter zit. Na op de foto te zijn gegaan voor het logo van 'Leeuwarden culturele hoofdstad van Europa' kregen zelf rolcontainers aangewezen met dekens die ze in de voor dit doel gehuurde bus konden laden. Na

een uurtje tellen, vouwen en laden zaten er 501 dekens in de bus, die helemaal vol was.

Na een thuisreis van ruim twee en een half uur werd de bus gelost met hulp van de familie Gouweloos. De dekens wachten nu op transport naar Roemenië waar ze vijfhonderd mensen wat warmte kunnen bieden in de koude winters.

Nieuwe naam?

Vindt u de naam van dit nieuwsblad, 'Nieuwsblad', eigenlijk ook geen (mooie) naam?

Verzin dan een toepasselijke naam voor dit blad en laat het ons weten. Stuur een mailtje naar:

wpklippel@versatel.nl

Wie weet staat de door u voorgestelde naam de volgende keer op dit nieuwsblad.

Spreker: Sebastian Mariniuc

Informatieavond

D.V. 24 januari 2019

aanvang 19.45 uur

in de Gasterij, Boksdorstraat 80 (bij Riederborgh)

met Sebastian Mariniuc

Zoals gebruikelijk hopen we in januari weer een informatieavond te beleggen om u onze ervaringen te laten zien en horen van ons laatste werkbezoek aan Roemenië en Moldavië van 7 t/m 14 november jl. Deze reis gingen we samen met de Commissie Hulp Roemenië uit Hardinxveld-Giessendam/Sliedrecht en bezochten door ons ondersteunde projecten.

Het programma van deze avond wordt gevuld met foto's en film. Daarnaast informatie over de ontwikkelingen in Roemenië en Moldavië waar Stichting Draagt Elkanders Lasten mee te maken heeft. De informatie, specifiek m.b.t. ontwikkelingen van gezinssponsoring, krijgt u direct van Sebastian Mariniuc, directeur van de Stichting Pentru Tine in Botosani. Samen met zijn vader Laurentiu, sociaal werker bij Pentru Tine, hoopt hij deze avond aanwezig te zijn.

We nodigen u van harte uit om deze avond ook aanwezig te zijn. Nodig ook uw familie, vrienden en burens maar uit!

Evenals andere keren zal er worden gecollecteerd voor de projecten van onze stichting.

Mogen we u begroeten op 24 januari?

Trouwen, geboorte, verhuizen, feestje...

Kaartje nodig?
Keuze uit meer
dan +200 designs of ontwerp je
eigen kaart!

KAARTEN[®] van Maarten

Voor 13.00 uur besteld, dezelfde dag verzonden!

kaartenvanmaarten.nl

Pottenbakkerstraat 2 • 2984 AX Ridderkerk • 0180-465004

Tronchet
AFBOUW
PLAFONDS & TIMMERWERKEN

Arno Tronchet

06 30 000 772

Stationsweg 223
3364 AN Sliedrecht
T 0184 63 32 77
E info@tronchetafbouw.com
I www.tronchetafbouw.com

Onderhouds- en montagebedrijf
BAS VERHOEVEN

Voor de complete montage van badkamers
en al het onderhoud aan uw woning

Neem voor een vrijblijvende offerte eens
kontakt met ons op of kijk voor informatie op de
website

www.basverhoevenbadkamers.nl

Een bijzondere winkel!

de-Kandelaar.nl
Christelijke Boek- en Muziekhandel

Openingstijden:

Maandag	13.00 - 17.30
Dinsdag	9.00 - 17.30
Woensdag	9.00 - 17.30
Donderdag	9.00 - 17.30
Vrijdag	9.00 - 21.00
Zaterdag	9.30 - 17.00

Met uw aankopen bij De Kandelaar steunt u rechtstreeks
projecten ter bevordering van lectuur- en Bijbelverspreiding.
Via internet bestellen kan ook

Boeken

Kado's

Muziek

Kaarten

In Uw licht zien wij het Licht

St. Jorisstraat 10 2981 GA Ridderkerk Tel.: 0180 - 42 46 98 Fax: 0180 - 43 51 52 wink@de-kandelaar.nl

Help ons helpen

PUT

fashionstore

Onze merken zijn o.a.

Dames: Gerry Weber, Frank Walder,
Marcona, Cecil, Gelco, Setter lady
Heren: Gaastra, For Fellows, Digel,
VANGUARD, Olymp, Meyer, Ten Cate

Adres St. Jorisplein 32, 2981 GC Ridderkerk
Telefoon 0180 - 42 55 77 E-mail putfashionstore@telfort.nl
Website www.putfashionstore.nl

Sinke
groenprojecten

Randweg 73
2951 AK Alblasserdam
Tel 078 69 34 517
Fax 078 69 34 077
Mob 06 20 63 44 88
info@sinkegroenprojecten.nl
www.sinkegroenprojecten.nl

Ontwerp - Aanleg - Onderhoud - Boomverzorging

Jan Verschoor
WITGOED&FIETSEN

HAVENSTRAAT 53 • RIDDERKERK • TEL: 0180-425300

DROGISTERIJ - PARFUMERIE
VAN ZESSEN

Smidsweg 2 's - Gravendeel
078 - 673 14 26

Makado-Center 31
Alblasserdam
078 - 691 22 68

LEEN VISSER
Wooncomfort

Dam 52-54
2951 GB Alblasserdam
Tel. 078 - 691 63 03

PLAFONDS & WANDEN

LEENDERT JANSE
AFBOUW

PLAFONDS | WANDEN | AFTIMMERWERK

Resedastraat 36 | Alblasserdam | T 06-17599990 | info@leendertjanse.nl
WWW.LEENDERTJANSE.NL

Van De Graaf
Hovenier

Hoveniersbedrijf Van de Graaf

Van Eesterensingel 4
2951 CK Alblasserdam
Tel.: 078 - 691 64 09
Mobiel: 06 - 430 223 92

SINKE SERVICES

Sinke Services

Sneltransportservice
Bonkelaarplein 100
3363 EL Sliedrecht
Mob. +31636176829
Site: www.sinke-services.nl
Email: info@sinke-services.nl

Frans Sinke Int.Transportservice
Mobiel. 06 36 17 68 29

...At your service

MAKADO

Makadocenter 54, 2951 EJ Alblasserdam
Tel.: 078 - 691 50 28

CARROSSERIEBOUW
SPEC. CONSTRUCTIE

U.D. SCHEE
Sinds 1902

ALBLASSERDAM
TEL. 078 6912441

NUGTEREN TRANSPORT

Your partner in logistics

Rapenburg 5
2952 AP Alblasserdam
Phone +31 (0)78 6911004
Email info@nugterentransport.nl
Internet www.nugterentransport.nl

K&B van Pelt BV

*OOK VOOR
GEVELMONTAGE
EN
GLASZETTEN!*

VOOR HET HUREN VAN

- **MINIHIJSKRANEN**
- **GLASLIFTEN**
- **GLASZUIGERS**

kijk voor meer info op onze webiste:

WWW.GLASLIFTHUREN.NL

OF BEL: 078-3030087